

Liecieties mierā, es nekāds dzejnieks neesmu!

M. Gunārs Dukšte¹ mūs aicina lidot ar gaisa balonu maijā Tērvetē. Es jau esmu lidojusi. Un tu?

I. Tikai ar planieri.

M. Kā ir? Nedzirdi otru, tikai vējš svilpj?

I. Planierim mazliet svilpj vējš, varbūt balonam tas nav tik izteikti...

M. Balonam nekas nesvilpj...

I. Tāda šņākoņa aiz loga, no spārniem varbūt kaut kāda skaņa. Es neatceros.

M. Ar balonu ir kā ar Marijas debesbraukšanu. Tādu es to iedomājos — tu celies stāvus gaisā, vienkārši tev nav svara. Tu esi kā gars. Brīvs no gravitācijas. Cik tālu tu lidoji? No kurienes līdz kurienei?

I. Tas bija pie Bauskas, tas ir tāds likums apkārt. Ievelk viņu, to planieri, tiek vējā, un tad viņš planē, viņam jātiek atpakaļ uz starta vietu.

M. Es nezinu, vai mēs tiksim. Bet planēt mēs varam. Ko tu šodien darīji?

I. Šodien līgu par darbiem, lai kā dabūtu naudu.

M. Par kādiem darbiem?

Sarunas ar Imantu Ziedoni

I. Kur var naudu dabūt. Mazu naudu, tomēr...

M. Literāriem darbiem?

I. Darbiņi, kuri ir patīkami. Es ar "Ceļaprieku" nolīgu, ka viņiem rakstīšu. Par latviskām vērtībām.

M. Kas ir "Ceļaprieks"?

I. Varbūt "Ceļotprieks"? Tāds žurnālists, tūristu. Nezinātā Latvija. Vēl nezinātā Latvija. Apmēram tādā griezienā.

M. Tu turpini Latvijas institūtā iesākt?

I. Jā, to pašu, bet varbūt tur bija vairāk visādu tēmu, bet šeit, šeit drīzāk tādi maršruti, kuri man patīk, kurus es gribētu ieteikt cilvēkiem, kur ko paskatīt... kur ko darīt, kur ko Latvijā meklēt.

M. Tu izbrauksi pats tos maršrutus?

I. Jā, izbraukšu pats, es jau faktiski zinu. Bet izstaigāšu vēl, pafotografēšu un kaut ko norādīšu. Un vēl es uzņēmos Rēriha² dzejoļus tulkot "Viedai"³.

M. No krievu valodas?

I. Jā. Nu, Rērihs jau, jā.

M. Nu jā, ko es te prasu! Bet tu gan neesi nekāds daudzais tulkotājs. Vismaz salīdzinot...

I. Jā, es neesmu profesionāls tulkotājs, bet to, kurus man ir patīcis tulkot, ir diezgan. Kāda dzeja, kas man patikusi. Rēriha domāšana, tā mani pašu interesē.

M. Tu vairies no brīvības? Līgsti darbus.

I. Nē, nu, tie nav līgumi, līgumus neesmu slēdzis.

M. Tomēr tu meklē iespējas saistīties.

I. Nē, es meklēju iespējas, kur nopelnīt naudu sev patīkamā veidā, sev nesaistošā veidā. Tāpat ir ar hobiju. Ja man ir "Ceļotpriekam" jāuzraksta, tad es pats ceļoju un pats kļīstu apkārt. Pie reizes tad viņiem uzrakstu. Ja es Rērihu studēju, tad arī pie reizes to pārtulkoju. Tādā ziņā, vismaz man tā liekas, tās nav saistības.

Liecieties mierā, es nekāds dzejnieks neesmu!

Pie viņa

*Es beidzot atradu tuksneša vientuļnieku.
Jūs zināt, cik grūti ir atrast šai pasaulē
tuksneša vientuļnieku. Es lūdzu, vai
viņš nenorādīs man manu ceļu un
labvēlīgi nepieņems manus darbus.
Viņš ilgi noraudzījās manī un tad
jautāja, kas man ir vismīlākais. Visdārgākais.
Es atbildēju: "Skaistums." —
"Vismīlākais tev ir jāatstāj." — "Kas tā
vēlējis?" es jautāju. "Dievs," atbildēja
tuksneša vientuļnieks. Lai Dievs mani soda,
es neatstāšu visskaistāko, kas mūs ved pie Viņa.*

1920

Nikolajs Rērihs, atdzejojis I. Ziedonis

M. Ar kādu sirdi tu atstāji Latvijas institūtu?

I. Ar mierīgu sirdi, jo tur ir kārtīgi cilvēki, komanda ir laba, vismaz darbaspējīgi un inteligenti viņi ir, arī patriotiski, ja šis vārds vispār kādam vēl ir saprotams.

M. Man vēl tā kā būtu.

I. Bet kā tālāk?

M. To es nezinu.

I. Man bail, ka tā doma nepazūd. Bet kā tālāk?

M. Vai tu zini, ka šodien ir dzimtās valodas diena?

I. To es nezinu.

M. Es arī tikai šorīt uzzināju, kad mani pieteicās intervēt šajā sakarā. Izrādās, ka šodien mums Latvijā ir dzimtās valodas diena.

I. Viena diena vismaz ir.

Sarunas ar Imantu Ziedoni

M. Diena, jā. Bet tas tā savādi, ka mēs ar tevi to nezinājām.

I. Nu, un kāpēc tāda ir vajadzīga?

M. Nu tāpēc, ka *UNESCO* ir iedibinājusi.

I. Ā, ir kaut kāda starptautiska sistēma?

M. Jā, bet mēs ar tevi, lielie valodas aizstāvji, to esam tā pavēlāk uzzinājuši.

I. Es nezinu viņas efektivitāti, neesmu to ievērojis.

M. Tāda pati efektivitāte kā veselības aizsardzības dienai vai bērnu tiesību aizsardzības dienai, vai grāmatu gadam, piemēram. Vai tu domā, ka tam būs kāda efektivitāte?

I. Nebūs. Tās ir aklas saistības. Uzņemas, ko nevar pildīt.

M. Vai skatījies vakar "Panorāmu"? Vai pašlaik iespējams kāds pagrieziena punkts mūsu valsts morālajā situācijā? Vai to var gaidīt?

I. Nevar... Virtuālās realitātes laikā par punktu runāt ir neko-
rekti. Nebūs punktu, nav punktu, pagrieziena punktu. Tādi atklāsies
tikai pēc gadu desmitiem, simtiem, kurš bija tas pagrieziena punkts.
No tik maza attāluma nevar ieraudzīt, vai tas ir pagrieziena punkts
vai nav. Tā mēs varētu vēlamā izteiksmē teikt, ka mēs gribētu, lai
tas ir. Prezidente jau arī vakar izteica šo vēlējumies, bet tā jau tas
nenotiek, un tā tas arī nenotiks, žēl, ka tas process būs garš un...

M. Milēniums. Izklausās kā elēniums, ir tādas nervu zāles. Vai
tas nav kāds izšķirīgs punkts, kur metafiziskie pretstati saduras?

I. Jā, pēc visām metafiziskām prognozēm ir lielo, bet arī ilgo pār-
maiņu punkts. Viss ļoti saasinās, arī ļaunie spēki kosmosā, pasaulē.
Redzi, metafiziskās cēlonības ļoti bieži ir visa pamatā, un mēs, ne-
zinot sistēmas, nezinot lielās sistēmas un mazās sistēmas, un to sajūg-
šanos... Lielo, mazo sistēmu sajūgšanos. Fiziskās pasaules, garīgās
pasaules, dievišķās pasaules sajūgšanos, jā, neapjaušot šīs cēlonības,
mēs brīnāmies par to, kas notiek. Redz, Dievs gan radīja pasauli,
bet viņam bija arī palīgi.

Liecieties mierā, es nekāds dzejnieks neesmu!

M. Velns?

I. Eņģeļi visādi. Demiurgi. Tie bija pilnvaroti. Dievs deva viņiem pilnvaras dažādās jomās, lai saveido kaut ko, lai uzrada. Viņiem bija tehnoloģiskas zināšanas, teiksim. Un viņi bija gan krietnāki, gan nekrietnāki, ziņkārīgi un mazāk ziņkārīgi, slinki un mazāk slinki... Tādas īpašības, kas arī mums piemīt kā viņu tālajai atblāzmai. Bet viņi pārsniedza savas pilnvaras. Un sāka eksperimentēt paši uz savu roku. Kaut kur pa perifēriju. Uz Zemes, piemēram, varbūt vēl uz kādas citas planētas. Neatkarīgi no Dieva gribas. Pārņēma varu. Beigās salaida visu dēli. Kritušais eņģelis Lucifers iznīcināja hierarhiju. Dievišķā vara ir informācija. Lucifers pārrāva informācijas ķēdi, lai cilvēks nesaņemtu šo dievišķo informāciju, lai viņš nesaņemtu garīgo informāciju. Šo ķēdi pārraujot, izsitot vienu līmeni ārā, vienu informācijas locekli, vienu ķēdes locekli ārā, informācijas mijiedarbība pazūd. Trismegists⁴ to izteica savos bauslības galdiņos.

M. Ko?

I. To, ka iespējams sajūgt cēlāko ar zemāko, un zemākais ar cēlāko tiek sajūgts visu laiku. Zālamans arī strādāja pēc šī principa, un savu zvaigzni... To arī atklāja, atklāja pasaulei šo zvaigzni, kuru vēlāk jūdi pievāca kā savējo, bet tā ir vispasaules radišanas zvaigzne. Involūcija un evolūcija, tā ir parādīta vienā zvaigznē... Nu jā... Simboliski, jā. Nu redzi, ja šis process nenotiek — evolūcijas un involūcijas mijiedarbība —, tad būtībā cilvēks ir dezinformēts, viss process ir degradēts. Un tad var manipulēt ar veselām planētām, ar cilvēci, ar civilizācijām, ar kultūrām, un tas notiek, stipri vien notiek. Jau nās tehnoloģijas jau strādā, un tas notiek visos līmeņos, un tas ir sātānisms. Atklātais sātānisms un slēptais sātānisms, un sātānisms apzinātais un neapzinātais, un neapzinīgais... Un sātānisms, kas programmiski pašapzinās, un sātānisms, kurš vienkārši ir manipulācijas upuris, un tā notiek, tā notiek ar daudzām lietām. Ar daudzām

Sarunas ar Imantu Ziedoni

perversijām, kuras tiek glorificētas un normalizētas. Teiksim, kādas jaunas cilvēktiesību normas tiek uzspiestas visam civilizācijas kodeksam.

M. Redzi, es to tavu augšminēto terminoloģiju principā nelietoju. Kaut kas dziļi manā būtībā liedz man to darīt. Varbūt tās ir bailes. To es nezinu.

I. Bet tas ir bijis vienmēr un visos laikos, visos gadsimtos. Baltais Tēvs un Melnā Māte. Viens cīnās ar Dieva svētību, otrs — ar inkvizīciju.

M. Nē, tā tomēr ir dialektika, un tas ir no vēsturiskā materiālisma.

I. Jā, nē, mani šīs pārdomas, pieredze, visas zināšanas, viss, ko esmu uzlasījis un novērojis, ir novedis pie reliģijas un pie ticības visaugstākajam saprātam.

M. Mani tomēr mulsina šis mūžīgais duālisms, tomēr mulsina.

I. Es uzticos. Augstākais Saprāts kā absolūts, un es vispār esmu par to, ka... Ar ļaunumu ir jācīnās.

M. Ka ir jācīnās. Sveiki.

I. Jā. Ļaunums ir jāabsorbē. Un šo absorbciju, šo uzsūkšanu un neitralizāciju var panākt tikai ar milzīgu enerģiju, kāpinot sevī lielas enerģijas. Un jānes tās sevī, un jānes tautā. Savās mazajās kopās. Un tāpēc es drusku vairāk ticu mazajai kopai nekā lielajai kopai, jo mazā kopa ir informatīvi savāktāka un gatavāka. Nu, teiksim, ģimene vai draugu kopa, vai... Tas nav dialektiskais cīņiņš, tas, varētu teikt, ir trialektiskais.

M. Par to trialektiku. Tu esi šad tad ieminējies, vai tu nevarētu vienreiz kārtīgi izvērst šo jēdzienu? Kas tas ir? Vai tas pats, kas sintēze? Hēgeliskās triādes? Trejžuburi?

I. Es domāju, ka vislabāk latviešu filozofijā tas ir izteikts un izpausts Brigaderes⁵ jēdzienos Dievs, Daba, Darbs. Cilvēks dara darbu...

M. Dzīvo darbu. Es darbiņu nodzīvoju...

I. Strādā un strādā, un ar, un sēj, un glezno. Un mīl dabu, katru

Liecieties mierā, es nekāds dzejnieks neesmu!

radību. Un kopē arī. Apraksta, fotografē. Bet vienmēr meklē to trešo, kur dabūt, kā atrast...

M. Darbu atrast?

I. Dievu! Dievu pielikt klāt.

M. Darbs... Daba...

I. Latvietim. Tā ir viņa stihija. Latvietis dzīvo skaistā zemē. Un kā viņš dabu apraksta! Un kā viņš mīl, un kā viņš strādā! Savu zemīti. Bet Dievu visu laiku prasās klāt.

M. Un svarīgi arī pareizi sarindot. Dainās jau ir visi tie jēdzieni.

I. Jā, bet tos vajag uzlikt par grāmatas virsrakstu!

M. Uz vāka. Melns uz balta.

I. Brigadere to izdarīja. Un tas nu ir. Var jau arī neatrast to, neieraudzīt. Nestudējis prāts vai nekopta intuīcija. Kad nemaz neapjēdz, ko Brigadere ir iedevusi, definēdama šos jēdzienus. Brigadere to kodu pateica. Tur tu redzi to trialektiku. Ka jebkurā labā un ļaunā cīņā ir savs Absolūts. Tas ir tas trešais.

M. Kā tu to zini?

I. Ezotērās zināšanas.

M. Mani grauž šaubas kā žurkas...

I. Man šis konformisms patīk, mani tas apmierina. Ja reiz cilvēks meklē filozofiju. Katra filozofija ir konformisms. Komforta dēļ...

M. ...cilvēks vispār filozofē?

I. Jā, komforta dēļ. Katra filozofija ir komforts, komforta meklējums. Katrs jau meklē sevi, nu, kaut kādu jēgu, mierinājumu, attaisnojumu, kāpēc es te esmu...

M. Tāds ir jautājums.

I. Jā, cenšas panākt komfortu vismaz. Protams, ka tad tas cilvēks samudžinās vēl vairāk, un nākošais, kas ir, sāk iet kāda Kanta⁶ vai Feiebaha⁷ pēdās un sāk ar viņu strīdēties, un pieliek tur vēl kaut ko klāt, un vēl kaut kāds Ļeņins un Staļins uzrodas...

Sarunas ar Imantu Ziedoni

M. Jā, bet prāta sfērai vien jau viss nepieder. Filozofi balstās uz kādu iepriekšēju racionālu pieredzi. Tur mūžs paiet, kamēr izstudē visu, bet tāpat paliec nezinošs. Bet dzejnieks reizēm zina vairāk. Uz ko tas, nabags, balstās?

I. Dzejnieks balstās uz kaut kādām atblāzmām un atbalsīm, uz atbalsīm un atblāzmām. Jautājums tikai — no kā atbalss, no kā atblāzma? Dzejnieki saklausa atbalsis un atblāzmas, kas liecina par pirmavotu.

M. Drupatas no Dieva galda?

I. Nezinu, no kā. To es nezinu. Runa ir par pirmavotu. Par pirmo gaismas avotu, skaņas avotu. Mēs esam atkal atblāzma, un no mūsu nojaušmām lasītājs būvē savu.

M. Jā, bet to vien dzird, ka dzejnieki aizvien mazāk kļūstot vajadzīgi. Cik tad to dzeju lasa? Kas vēl to atblāzmu dod?

I. Varbūt vaina ir dzejniekos?

M. Tu domā, ka dzejnieki vainīgi?

I. Ja viņi ir nevajadzīgi. Tas ir tāds sabiedriskā konteksta vārds — dzejnieks. Ir tādi cilvēki pasaulē, kurus sauc par dzejniekiem. Un ir tādi, kurus nesauc, bet viņi arī ir dzejnieki. Kaut kāds vajadzīgs elements. Un, ja dzejnieka atbalsis un atblāzmas nevienu neinteresē, tad viņš ir viens pats. Un tā arī var būt. Ka dzejnieks ir viens pats. Viņš var zināt, ka ir dzejnieks, ja viņam kāds to ir pateicis, un viņš var arī nezināt. Tādi brīnumaini dīvaiņi, tīrradņi, kas tās atbalsis, tās atblāzmas jūt. Un var pilnīgi negaidīti tas elements atklāties, ne tikai dzejā. Visādās jomās. Zinātnē Andris Buiķis⁸ ir piemēram, dzejnieks. Andris ir dzejnieks. Viņš stāsta, runā, bet daudzi viņu nesaprot. Es viņu saprotu, jo viņš ir dzejnieks.

M. Varbūt viņos ir tas pirmsākuma Vārds, tā dvaša, un nav svarīgi, kā šis Vārds izpaužas. Varbūt skaistā dārzā, varbūt dizainā, bet varbūt sirds šķīstībā.

Liecieties mierā, es nekāds dzejnieks neesmu!

I. Lasu žurnālu. Nav nekā. Nekā nav. Es meklēju, bet nav un nav, un nav. Un tad uzreiz... Gadās! Pat starp politiķiem. Vienā Saeimas ballītē... Diezgan sadzēries, bet tas jau nekas... Uz beigām sāk dzejoļus skaitīt... Laiž vaļā. Vienu pēc otra skaita no galvas manus dzejoļus.

M. Kurš tad?

I. Nu, tas... Bārmenis kādreiz bijis...

M. Gerkens⁹?

I. Cits viens, nu...

M. Ne taču Leiškalns¹⁰?

I. Jā! Leiškalns. Un negaidīti kā dzejnieks parādās. Un visu vakaru skaita dzejoļus. Es nezināju, nu, negaidīti. Un "Lido" zēns, tas arī. Tas Ķirsons¹¹. Viņš ir dzejnieks arī.

M. Tad jau iznāk, ka "Kurzemītē" tu meklēji dzejniekus.

I. Tā varētu teikt. Dievs, Daba, Darbs. Kaut kādā veidā tas viņos visos parādās.

M. Toties pats visu mūžu esi atgaiņājies, ka nemaz neesi gribējis būt par dzejnieku. Ko tu ar to esi gribējis teikt?

I. Gribējis dzeju pasargāt no... Es saku, esmu meklējis citus pielietojumus un tajos sabiedriskajos cīņiņos, tajos dialektiskajos cīņiņos meklējis prastākus ieročus. Man kaut kā vienmēr ir bijusi tāda zināma skopulība, žēl savu dzeju palaist, šķiest, lietot. Tā publicistika, ko esmu rakstījis... Man kauns, ka esmu dzeju pielietojis.

M. Kauns?

I. Jā, man ir tāda sajūta. Jo dzeja, tā ir tīra matērija, dzeja — tas ir viegli, tas ir skaisti. Un, tikko ir grūti, smagi jācīnās, vajag ņemt citus ieročus. Kā Kultūras fondā, kā Latvijas institūtā un agrāk vēl. Visa tā publicistika. Problēmas. Un visi pagēr — dzejniek, raksti! Uzraksti par to un par šito!

M. Davai, davai, dzejniek!

Sarunas ar Imantu Ziedoni

I. Uz to es pastāvu, ka dzeja manifestējas tikai apgaismībā, gaismā tikai, tīrajā gaismā, tīrajā mantā. Tikko tev jāiet iekšā problēmās, ņem citus ieročus. Tev pa labi, pa kreisi vēl ir citas pincetes, un knieb ar tām. Šajā ziņā manī vienmēr ir bijis liels duālisms, un tad esmu teicis: “Liecieties mierā, es nekāds dzejnieks neesmu! Lieciet mani mierā!” Tas ir cits angāžements, man liekas, ka tas apvaino... Ne mani, mani personiski ne, es esmu ar mieru jums līdzī cīnīties, esmu ar mieru mobilizēties, bet... Bet tikai ar tiem pašiem ieročiem kā visi citi. Jā, man ir, teiksim, zināma vārdu veiksmē, valodas veiklība. Es šo vārdu veiklību kā tādu, to valodniecisko vārdu, varu izmantot, un, ja man gadīsies pa kādai metaforai, tad var būt, ka es arī to palaidīšu. Bet tas nav tas tīrais, gaišais... Tas vieglais. Nav dzeja.

M. Tu runā šobrīd kā “tīrās mākslas” apoloģēts. Tomēr tu pārsvārā esi gājis pretējā virzienā. Ja tas tīrais, gaišais ir tik abstrakts un tik ekstrahēts no visas dzīves realitātes un visas konkrētās pieredzes, tad jau iznāk, ka nav nozīmes ne tavai identitātei, ne tavai bērņībai, ne tavai latvietībai, ne tavam vectēvam zvejniekam, ne arī taviem mērķiem un ideāliem. Ja tu vairies to dzeju lietot tomēr kaut kā konkrētāk. Ar mērķi, ar gribu lietot. Man ienāca prātā labs nosaukums dzejoļu krājumam. “Lietoti vārdi”. Lietota dzeja — tas gan tik labi neskan.

I. Es esmu krietni viņu lietojis, bet ir vēl kaut kāda cita pielietojamība. Cits pielietojamības griezums, un tas ir tas... tas gaišais.

M. Bet “Poēma par pienu”, piemēram. Tur ir gan tas tīrais, gaišais, gan... Pasaki, vai tu to esi rakstījis kā pielietojamu dzeju, vai tu esi bijis pilnīgi brīvs no jebkā?

I. “Poēma par pienu” ir tikai tāpēc vinnējusi, ka es gribēju tikt brīvībā. Es rakstīju par pienu un par māti, un par tādām lielām, skaistām lietām, kas mani iejūsmināja. Kad tur parādījās, kā teļus uz kāzām ved, tas ir tikai fragments... Kur dzer to gurdžāni un no tā

Liecieties mierā, es nekāds dzejnieks neesmu!

viņķeļa spēks... Vīniņš, viņķelis, un piedzimst tie puikas, tie dullie — tas viss parādās tikai fonā kā tāda dzīves faktūra. Tur ir ļoti daudz par augstām lietām.

M. Tieši tas man patīk, pats tu pirmīt teici, ka var sajūgt augstāko ar zemāko.

I. Varbūt uz “Piena poēmas” pamata varētu analizēt, iziet cauri un atrast to manu principu, jo poēmu jau īsti neviens nav formulējis, nav analizējis.

M. Kravalis¹² mēģināja...

I. Kravalis, jā. Viņš tā intuitīvi. Viņš no sevis. Viņš, arī dzejnieks būdams un arī dulls metafiziķis, jā... Nē, nu viņš nav metafiziķis, bet viņam ir tāda jušana, viņam ir tā trakā jušana.

M. Imant, man ir neizdzēšami iespiedusies atmiņā tā Rakstnieku savienības valdes sēde vai kas tā bija par sanāksmi, kur tika apskatīti divi — kā toreiz teica — ļoti nozīmīgi darbi: Ziedoņa “Poēma par pienu” un Sirmbārža¹³ “Poēma par kartupeļu rakšanu Ērgļos”. Es toreiz biju jauns skuķis un vēl neuzdrošinājos publiski izteikties starp tiem pīlāriem. Es tikai klausījos un ausījos. Atceros tikai to smago kauna sajūtu, kas man bija, kad šos darbus salīdzināja. Es domāju — kur es esmu? Vai tie cilvēki ir galīgi sajukuši? Ko tie cilvēki salīdzina? Tie ir divi nesalīdzināmi darbi, un man toreiz likās, uz tevi skatoties...

I. Darba tēma...

M. ...ka tu jūties šausmīgi vientuļš tajā sanāksmē un nesaprasts, jo viņi runāja un runāja, es tikai atceros to kopējo noskaņojumu. Tas bija drūmi.

I. Jautājums, kas un kurš tos darbus salika kopā.

M. Vienkārši tajā gadā bija izdotas divas poēmas. Bet kolhozs tā kā labāk tomēr Sirmbārdim attēlots!

I. Nebija tik vienkārši. Tā bija politika. Zem kolhoza tēmas vajadzēja pabāzt. Es neko nevarēju teikt.

Saturs

Bez remarkām. Ievada vietā. <i>Māra Zālīte</i>	5
Liecieties mierā, es nekāds dzejnieks neesmu!	7
Veids, kā Dievs dara sevi ieraugāmu	25
Kā es meklēju Totu! Un kā es atradu Totu!	33
Mums ir jādzer kafija, jādzer "Tivoli", jādzer frivoli	42
Septiņpadsmit jaunu meiteņu starojums	55
Pēkšņi karogā, tur, virs estrādes... ..	65
Man gribas mantu, un man gribas māju	78
Ņūtona binoms	93
Paklīda baumas, ka viņš nāks Murjāņus nodedzināt	97
Burbulis pārplīst un paņem sev debesis vēl klāt	102
Pa logu eglēs uz vāverēm skatīdamies	110
"Vai tu dzēri aiz manas vecāsmammas reņģu namiņa šņabi ar Pāvulu?"	126
Vienīgais, ko sieviete var darīt	137
Degsme, sūtība, veiksmē un skate	155
Es labprāt ēstu pankūkas	163
Bifurkālais efekts	168
Skatos, lai man nešujas kāds no vecajiem klāt	175
Es varētu būt pazaudēto lietu ministrija	181
Piezīmes	191